

2:5-10 Why didn't David execute Yoav and Shimi himself?

1. Talmud, Sanhedrin 49a

אתיוה ליואב, דייניה. אמר ליה, "מאי טעמא קטלית לאבנר?" אמר ליה, "גואל הדם דעשאל הוא." "עשאל רודף הוה!" אמר ליה, "היה לו להצילו באחד מאבריו." אמר ליה, "לא יכיל ליה!" אמר ליה, "השתא בדופן חמישית כיון ליה... באחד מאבריו לא יכיל ליה?" אמר ליה, "ניזיל אבנר. מאי טעמא קטלית לעמשא?" אמר ליה, "עמשא מורד במלכות הוה."...

He brought Yoav and judged him. He said to him: Why did you kill Avner?

Yoav replied: I am the redeemer of Asahel's blood. He said: But Asahel was a pursuer!

Yoav replied: Avner should have saved with one of his limbs. He said: But he couldn't have!

Yoav replied: If Avner could precisely strike his fifth rib... he couldn't strike one of his limbs?

He said: Let's leave Avner. Why did you kill Amasa? He said: Amasa was a rebel against the throne...

2. Abarbanel to Melachim I 1, Question 5

דוד עצמו נמנע מהענישו באמרו כאשר מת אבנר (שמו' ב' ג' ל"ט) ואנכי היום רך ומשוה מלך והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני ישלם ד' לעושה הרעה כרעתו, וכמו שפירשתי באותו מקום אמר זה לפי שיואב לא הרגם בעדים והתראה ולכן לא היה בן מות כפי הדין, ועם היות שהמלך היה יכול להרגו בלי עדים והתראה בהיות הדבר ידוע אצלו, הנה אם ימנע מזה וישים לאלקים משפטו לא היה חוטא בזה...

David himself refrained from punishing him, saying when Avner died (Shemuel II 3:39), "Today I am soft and anointed as king, and these men, the sons of Tzeruyah, are tougher than I am. May Hashem pay the criminal according to his crime." As I explained there, he said this because Yoav did not kill them with witnesses and a warning, and therefore he was not liable for capital punishment. The king could execute him without witnesses and a warning, since he knew what had happened, but if he would refrain from it and leave the judgment to Gd, he would not be sinning in this...

3. A Curse Shemuel II 3:29

4. A Scary Person Shemuel II 3:39

5. Radak to Melachim I 2:6

שלא תהרגהו עד שתמצא עליו עולה אף על פי שהוא חייב מיתה, כי מלחמות ד' נלחם וטובות נמצאו בו, אלא שהרג לאלה שני השרים חנם. Do not kill him until you find guilt for him, even though he is liable for death, for he fought the wars of Gd and he performed good deeds, but he killed these two men for nothing.

6. The danger of Shimi Shemuel II 19:18

7. It is from Gd Shemuel II 16:9-12

8. Radak to Melachim I 2:12

"ותכון" - אחר שהמית אלה שדמו להיות לו לשטן. כמו שאמר אחרי מות שמעי (ב:מו) "והממלכה נכונה ביד שלמה." "And it was established" – Once he killed these, who would have been a Satan for him. As it says after Shimi died, "And the monarchy was secure in Solomon's hand."

9. Abarbanel to Melachim I 2:5, 2:6, 2:8

והנראה אלי בהם הוא, שאדוננו דוד לא צוה את שלמה שיהרוג את יואב ולא את שמעי על העונות הראשונים אשר הוא לא הרגם עליהם, ולא נתן אל בנו נער ורך משוח מלך עצה מסוכנת כזאת להמית אנשי חיל בתחלת מלכותו, אבל היה דעתו וכוונתו לספר לשלמה מה שעשה יואב ושמעי נגדו, כדי שישמר הוא מהם ולא ימשילם בביתו פן יגברו עליו ויעשו לו דומה מה שעשו נגדו...

ואחרי שספר דוד כל המעשה הזה אשר עשה יואב נגדו, אמר לשלמה בנו "ועשית בחכמתך", רוצה לומר אל תתנהג בעצתו ואל תחשוב שהוא חכם חרשים ושהיה שר צבאי ואתה נער ורך ושתצדק בהיותך נמשך אחריו, לא תעשה כן, אבל התחזק והיית לאיש ועשית הדברים כלם כחכמתך ולא כחכמתו. וכדי להשמר ממנו איעצך ויהי אלקים עמך שלא יהיה עמך בשלום, ולהיותו "גם שב גם ישיש" הרחק מעליו דרכך ולא תשב עמו בשלום אבל תגרשהו, ואז לא ימשול בך כאשר משל בי...

שראה דוד שהיה שלמה בנו אוהב לשמעני בן גרא והיה הולך עמו ויועצו והיה נוטה אחריו, לפי שהוא לא נטה אחרי אדוניו, כמו שאמר "ושמעני ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו אחרי אדוניו", חשש שמא יהיה שלמה נמשך אחרי עצתו ויהיה נוטה מאד אחריו וישימהו על ביתו, כמו שיקרה לנערים שימשכו אחרי מי שיסביר להם פנים. ולפי ששלמה לא היה מכיר את שמעני כפי מדותיו ולא היה יודע רוע תכונותיו, פחד דוד אביו אולי שמעני ירע אל שלמה בבטחו בו, ולזה צוהו עליו לא להענישו על מה שקללו כי אם להזהיר את שלמה שלא יטה אחריו. וזהו שאמר "והנה עמך שמעני בן גרא וגומר", ר"ל הנה ראיתי אוהב ויועץ אותך שמעני בן גרא, וכמאמרם ז"ל (ברכות ח.) שהיה מלמדו תורה, אבל ידעתי בני ידעתי שאין ראוי לך שתבטח בו...

It appears to me regarding this, that our master David did not command Solomon to kill Yoav and Shimi for their first sins, for which he did not kill them. And he did not set his son, young and soft and [newly] anointed as king, such dangerous counsel to kill these men of *chayil* at the start of his reign. Rather, his thought and intent was to tell Solomon what Yoav and Shimi had done against him, so that he would be careful of them and not give them power in his house, lest they overpower him and do to him as they had done to [David]...

And after David told all that Yoav had done against him, he told his son Solomon, "Do according to your wisdom," meaning: Do not act according to his counsel, and do not think that he is a wise plotter and my general and that you are young and soft and you would be right for being drawn after him. Do not act thus, but be strong and be a man and do everything according to your wisdom and not according to his. And so that you will be careful of him, I will counsel you and Gd will be with you, that you should not be at peace with him. And since he is 'old and aged', distance your way from him and do not dwell with him in peace, but expel him, and then he will not control you as he controlled me... For David saw that his son Solomon loved Shimi ben Gera, and he went with him and counselled him, and [Solomon] was inclined after him, because he did not follow Adoniyahu, as it said (Melachim I 1:8), and he was concerned that Shlomo might be drawn after his counsel and follow him greatly and place him over his house, as happens to the young when they are drawn after someone who favours them. And because Solomon did not know Shimi's ways, and did not know his bad traits, his father David feared that Shimi may harm the trusting Solomon. Therefore, he instructed him not to punish him for cursing him, but he warned Solomon not to be drawn after him. Thus he said, "Behold, with you is Shimi ben Gera, etc." Meaning: I see that Shimi ben Gera is your friend and counselor, as Berachot 8a says that Shimi taught him Torah. But I know, my son, I know that you should not trust him...

2:7 Be good to Barzilai's children

10. Remember the backstory Shemuel II 17:27-29 and 19:32-40

11. Dr. Yael Ziegler, מדוע נכתבה מגילה זו, pg. 2

ניתן לומר כי שני ההסברים השונים שצוטטו לעיל מתמזגים, ולמעשה מציעים גישה אחת להסבר תכלית מגילת רות. לפי קריאה זו, מטרת מגילת רות היא להצדיק את טהרת היוחסין של דוד, והיא עושה זאת באמצעות שרטוט האופן שבו רות, האישה המואבייה בסיפור, הינה מופת לחסד, ועוסקת בנתינה עקבית וחסרת אנוכיות לאחרים...

נכון שהביטול העצמי של רות אינו דבר שהיהדות דורשת מכל יהודי, אך הוא הכרח מוחלט כשמדובר במנהיגינו. לא זו בלבד שאנו מצפים לכך ממנהיגינו, זהו גם תנאי מקדים לכינון מלוכה. בלי רות ליד ההגה, בלי מישהו שמסוגל לתת באופן מוחלט ובלתי אנוכי לאחר, המלוכה אינה הבטחה או חזון של שפע, אלא איום מסוכן, עתיד מעורר חרדה, מתכון לפריצות, שחיתות ועריצות.

One may say that the two different explanations cited earlier [for why Megillat Ruth was canonized] blend well, and in practice they suggest a single approach to explaining the purpose of Megillat Ruth. By this read, the goal of Megillat Ruth is to justify the purity of David's lineage, accomplishing this by detailing the way that Ruth, the Moabite woman of this story, exemplified chesed, and involved herself in consistent and selfless giving to others...

It is correct that Ruth's self-nullification is not something Judaism demands of every Jew, but it is a clear requirement when speaking of our leader. Not only do we expect this from our leader, but it is a prerequisite for establishment of the monarchy. Without Ruth at the helm, without someone who is equipped to give in a clear and selfless way to others, the monarchy is not a promise or vision of plenty, but a dangerous threat, a terrifying future, a recipe for lawlessness, corruption and tyranny.

12. Midrash, Ruth Rabbah 2:14

אמר ר' זעירא המגלה הזאת אין בה לא טומאה ולא טהרה, לא איסור ולא היתר, ולא נכתבה אלא ללמדך כמה מתן שכר טוב לגומלי חסדים. Rabbi Zeira said: This megillah does not contain impurity and purity, prohibition and permission, and it is written only to teach you the great reward for those who practice chesed.

13. Ruth, David and Chesed <https://www.yutorah.org/lectures/lecture.cfm/994812/>

14. David and Chesed

- Shemuel II 2:5-7 Yavesh Gilad
- Shemuel II 9:1 Yehonatan's family
- Shemuel II 10:2 Comforting the son of Nachash, King of Amon
- Shemuel II 12 The parable of the pauper and the wealthy neighbour
- Shemuel I 25 Repelled by Naval

15. Talmud, Yevamot 79a

"ויאמרו לו הגבעונים אין לנו כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש וגו' יותן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום לד' וגו'." מיפייס ולא פייסינהו. אמר, שלשה סימנים יש באומה זו: הרחמנים, והביישנים, וגומלי חסדים; רחמנים, דכתיב... כל שיש בו שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באומה זו.

"And the Givonim said to him: We have neither silver nor gold with Shaul and with his household, and we have no man [to kill in Israel]... Let seven men of his children be given to us, and we will hang them before Gd." (Shemuel II 21:4-6) King David tried to appease them, and they would not be appeased. He said, "There are three signs for this nation: Merciful, bashful, and generous... One who has these three signs is suited to cleave to this nation."

2:13-25 Adoniyahu's stunt – foiled by Batsheva?

16. Mishnah Sanhedrin 2:2

ואין נושאין אלמנתו רבי יהודה אומר נושא המלך אלמנתו של מלך שכן מצינו בדוד שנשא אלמנתו של שאול
One may not marry the king's widow. Rabbi Yehudah said: A king may marry the widow of the previous king, as David married Saul's widow.

17. Two other cases

- Shemuel II 3:6-8 Avner accused
- Shemuel II 16:20-22 Avshalom

18. Abarbanel to Melachim I 2:22

ומי מישראל היה יודע עם שכב עמה אם לא? כי מה שאמר הכתוב והמלך לא ידעה הוא מה שהעיד רוח הקדש אחרי כן, ולזה אחרי מות דוד לא הלכה ולא שבה אבישג אל בית אביה כנעוריה, והיתה תמיד ברשות שלמה, עד שמפני זה שאלה אדוניהו מאתו ולא שאל אותה לקרוביה או לה בפני עצמה, לפי שנשארה אבישג בכבוד המלכות כשאר המלכות ונקרא בשם אשת דוד.

19. Malbim to Melachim I 2:15

נסבה ממקום הראוי לה אל מקום אחר. וא"כ עכ"פ ראוי לפייס אותי במה שיתנו לי חלק קטן...

20. Malbim to Melachim I 2:23

בודאי הבין שיש לו סכנה בשאלה זאת, ובשביל נשואי אבישג לא היה מוסר נפשו אם לא בשחושב תחבולות שבזה שישתמש בשרביטו של מלך יוכל למרוד.

21. Abarbanel to Melachim I 2:18

והנה בת שבע לא הרגישה בדבר כראוי

22. Malbim to Melachim I 2:19

בת שבע חשבה כי זה יהיה לטובת שלמה ג"כ, כי בזה ישוב אליו לאהבה בשימלא חשק לבו.

23. Radak to Melachim I 2:22

והבין כי אביתר ויואב שהחזיקו את ידו יעצוהו זה